

Сучасна державна політика у сфері охорони здоров'я в Україні – це організована та цілеспрямована діяльність публічної адміністрації, спрямована на створення сприятливих умов, що спрямовується на збереження та розвитку фізіологічних і психологічних функцій, оптимальної працездатності та соціальної активності людини при максимально можливій індивідуальній тривалості життя.

Державна політика у сфері охорони здоров'я повинна реалізовуватися в синергетиці з іншими видами публічної політики і бути направлена на: створення відповідних умов життя і праці громадян, їх відпочинку й оздоровлення, належного рівня матеріального забезпечення; здійснення державою заходів щодо оздоровлення довкілля, забезпечення екологічного благополуччя; відповідальність держави за ефективну діяльність у сфері охорони здоров'я, її профілактичну спрямованість; структурну перебудову системи охорони здоров'я на засадах ринкових відносин; задоволення потреб громадян в одержанні гарантованого рівня безоплатної медико-санітарної допомоги; забезпечення фінансування охорони здоров'я в обсягах, що відповідають її науково обґрунтованим потребам; розвиток багатокладності форм охорони здоров'я.

Механізм модернізації публічної політики в сфері охорони здоров'я повинен базуватися на принципах визнання охорони здоров'я пріоритетним напрямом діяльності суспільства і держави, одним з головних чинників виживання та розвитку народу України; дотримання прав і свобод людини і громадянина у сфері охорони здоров'я та забезпечення пов'язаних з ними державних гарантій; пріоритету загальнолюдських цінностей над класовими, національними, груповими або індивідуальними інтересами, підвищений медико-соціальний захист найбільш вразливих верств населення; орієнтації на сучасні стандарти здоров'я та медичної допомоги, поєднання вітчизняних традицій і досягнень із світовим досвідом у сфері охорони здоров'я; домінування превентивної складової в наданні медичної допомоги; поєднання державних гарантій з демонополізацією та заохоченням підприємництва і конкуренції на ринку медичних послуг.

Використані джерела

1. В Україні 42% чоловіків не доживають до 65 років. URL: <https://zn.ua/ukr/UKRAINE/v-ukrajini-42-cholovikiv-ne-dozhivajut-do-65-rokiv.html>
2. Причини передчасної смертності та заходи щодо запобігання їй. URL: <https://www.umj.com.ua/article/20664/prichini-peredchasnoi-smertnosti-ta-zaxodi-shhodo-zapobigannya-ij>
3. Статус держави визначають економіка та чисельність населення. URL: <http://www.golos.com.ua/article/345882>

ТорчиновичСоломія

Західноукраїнський національний університет

ДИВЕРСИФІКАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Розвиток сучасної світової економічної системи характеризується динамічністю і непередбачуваністю в сфері науки та технологій. Саме технологічний розвиток та співпраця є найбільш результативним та ефективним видом міжнародних економічних зв'язків. Промислово розвинені країни орієнтовані на підприємства, що ефективно використовують свій інноваційний та науково-технологічний потенціал та, головне, уміють успішно управляти усіма цими процесами.

Нові умови господарювання, що викликані настанням Індустрії 4.0., вимагають постійного перегляду та удосконалення методів організації діяльності та управління підприємством. Інноваційний розвиток підприємства через його диверсифікацію сприяє підвищенню рівня його конкурентоспроможності та проникненню у нові сфери діяльності. При цьому варто розрізняти такі види диверсифікації:

- диверсифікацію виробництва, що передбачає розширення асортименту продукції;
- диверсифікацію інвестицій через розподіл вкладень різними інвестиційними інструментами;
- диверсифікацію маркетингової діяльності – стратегія, спрямована на освоєння абсолютно нових видів діяльності.

Стрімкий науково-технічний прогрес вимагає постійного моніторингу та адаптації напрямків діяльності суб'єкта господарювання до змін зовнішнього середовища. Успіх організації можливий лише за умови удосконалення стратегії її розвитку. Часто для цього використовується стратегія диверсифікації, що передбачає розвиток шляхом розширення та освоєння нових сфер діяльності. Тобто диверсифікація в певній мірі є інструментом інноваційного розвитку підприємства.

У зв'язку з цим виникає необхідність вибору оптимального організаційного методу управління диверсифікованим підприємством (табл. 1).

Таблиця 1

Відповідність методів управління стосовно стратегії розвитку інноваційно-активного підприємства

Стратегія розвитку	Організаційний метод управління
Освоєння нових видів діяльності	Реінжиніринг бізнес-процесів
Вихід на нові ринки	Управління знаннями

Збільшення обсягів виробництва	Загальне управління якістю
Повільний розвиток	Раціональне, ощадливе виробництво
Призупинений розвиток	Безперервне удосконалення усіх процесів

Примітка: сформовано автором наоснові[1].

Варто зазначити, що для підприємства, яке динамічно розвивається, властивим є застосування радикальних організаційних методів управління. Для організацій, що розвиваються повільно, характерним є застосування організаційних методів управління інноваціями, що не передбачають значних витрат. Для інноваційно-розвинених підприємств доцільним є застосування таких новітніх технологій як безпілотні автомобілі, дрони, штучний інтелект та 3D-друк. Такі винаходи «четвертої» промислової революції сприяють скороченню витрат та підвищенню іміджу компанії.

Отже, для інноваційно-активного диверсифікованого підприємства доцільним буде застосування таких методів управління як реінжиніринг бізнес-процесів, управління якістю і знаннями та безперервне удосконалення усіх управлінських процесів.

Використані джерела

1. Батьківський А.М., Фоміна О.В. Розвиток методів управління на інноваційно-активних підприємствах оборонно-промислового комплексу в умовах диверсифікації. *Електронний науковий журнал «Щоденник науки»*. 2019. № 5. URL: <https://elibrary.ru/item.asp?id=38196925>.
2. Кешишянс Л.А., Попцова В.А., Філонова А.В. Продиверсифікація як напрямок підвищення ефективності діяльності підприємств. *Регіональний вісник*. 2016. № 4.

Турецький Руслан

Західноукраїнський національний університет

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри

економіки та економічної теорії ЗУНУ Ляхович Л.А.)

КОРПОРАТИВНІ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КОМПАНІЙ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОГО СЕРЕДОВИЩА ТА ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ

Конкурентоспроможність вітчизняних компаній у просторі глобальної економіки обумовлює потребу розробки корпоративних стратегій інноваційного типу, які визначають основні вектори інноваційного розвитку та формування ефективних бізнес-моделей на основі реалізації інновацій.

Загалом, корпоративна стратегія – це стратегія, що визначає загальний напрямок розвитку економічного суб'єкта», «набір основних напрямків діяльності